

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33

Utgitt 19 juli.

1922

LOV

14 juli.
Nr. 1.

om utvidelse av kjøpstaden Ålesunds grenser og havnedistrikt.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1923 skal kjøpstaden Ålesunds grenser være følgende:

Fra Bratholmens nordpynt går grensen i rett linje til det punkt på nordsiden av Nørvøen, hvor kysten skjæres av fogedgårdens østgrense, følger derefter østgrensen for fogedgården sydover inntil det punkt nordenfor hovedveien, hvor fogedgårdens, Elias Nørves og Joakim Sørnes's eiendommer støter sammen. Herfra går den i rett linje efter nordsydlinjen rettviseende inntil denne linje skjærer kysten på sydsiden av Nørvesund. Herfra i rett linje til Tyskholmrompas sydpunt og videre i rett linje til Slinningsodden. Herfra følger grensen nordsiden av Hesøen til ca. 10 meter vestenfor Hurlens nøst og går herfra i rett linje sydover til grenselinjen mellem gårdene Hesøen og Skarbeviks utmark og følger så denne grenselinje vestover til sjøen. Herfra går grensen i rett linje til den vestligste punkt av Snegleværholm og videre i rett linje til den nordvestligste punkt av Tueneset og herfra i rett linje over Olskjæret og herfra til Bratholmens nordpynt.

§ 2. Den grenselinje, som er beskrevet i § 1, blir på statskassens bekostning i fornøden utstrekning å avmerke ved grensestenen ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen opnevner dertil, til sådan tid, at den senest innen utgangen av juni måned 1923 kan være stadfestet av Kongen.

§ 3. De deler av Borgund herred, som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Ålesund, skal fra den 1 juli 1923 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog ska-

14 juli. dette ikke ha nogen virkning på den odel, som den 30 juni 1923
Nr. 1. måtte hvile på jord, som efter denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer, som den 1 juli 1923 er bosatt på de strekninger, som ifølge § 1 overgår til kjøpstaden Alesund, skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmerett i medhold av formannskapsloven for kjøpstædene anses, som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid, de har bodd på disse strekninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1923 hadde bopel innen de strekninger, som i følge § 1 henlegges til kjøpstaden Alesund, anses fra den 1 juli 1923 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune for budgettåret 1 juli 1923—30 juni 1924 (statsskatt for budgettåret 1922—1923) skal foregå ved Alesunds lingsmyndigheter og efter regler, som gjelder for Alesund i medhold av skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning de endringer, som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De i Borgund herred hjemstavnberettigede personer, som den 1 juli 1923 bor, eller — om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bolig i herredet innen de strekninger, som overføres til kjøpstaden, skal, forsåvidt de var tilflyttet strekningene før den 1 juli 1922, ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn, anvendes, hvis mannen, hustruen eller foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overgår til Alesund.

§ 7. De personer, som den 1 juli 1923 driver kjøpmannshandel på de strekninger, som efter § 1 overføres til kjøpstaden Alesund i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1922 har drevet håndverk på de nevnte strekninger, skal være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring.

De næringsdrivende, som omhandles i denne paragraf, må melde sig for byfogden i Alesund innen 1 juli 1923 for å kunne nyde de rettigheter, som herved tillegges dem.

§ 8. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Alesund, nyder ikke godt av den nedsettelse i brandkontingenten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen det eldre byområde. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle

skal tilstås nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter de regler som inneholdes i lovgivningen om Norges Brandkasse. 14 juli.
Nr. 1.

§ 9. De i anledning av grenseforandringen eventuelt fornødne erstatningsbeløp til offentlige tjenestemenn utres av statskassen.

§ 10. I de strekninger av Borgund herred, som omhandles i § 1, skal der, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre sådanne trebygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904, § 3, annet ledd.

§ 11. Grensene for Alesunds havnedistrikt skal fra 1 juli 1923 falle sammen med kjøpstadens grenser.

§ 12. Ved skjønn avgitt av 3 utenfor de pågjeldende kommuner boende personer, hvorav fylkesmannen i Møre opnevner 2 og Justisdepartementet 1, blir å avgjøre, hvor stor erstatning Alesund kommune skal utre til Borgund kommune for det tap, som Borgund kommune må antas å lide ved, at strekninger av denne kommune overføres til Alesund.

De nærmere regler for avholdelsen av skjønnet gis av Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de interesserte kommuner.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

om opprettelse av ladestedet Brønnøysund.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

§ 1. Fra 1 januar 1923 skal strandstedet Brønnøysund i Brønnøy herred i Nordland fylke overgå til ladested under navn av Brønnøysund.

14 juli.
Nr. 2.

14 juli.
Nr. 2.

Det nye ladesteds grenser skal være følgende:

Fra det punkt, hvor prestegården støter op til nabogården Salhus (g.nr. 105) på Salhusvalens østre bredd, følger grensen eiendomsgrensen mellom de nevnte eiendommer til Salhusvalens vestre bredd. Herfra går grensen i rett linje til fyrlykten på Rødskjærnaget og videre i rett linje til nordvestre pynt av Ytre Hestøy. Derfra følger grensen Ytre Hestøys vestre side til øens sydspiss og går herfra i rett linje til jernsøilen nord for Stokholmen (Nøstet). Videre går grensen i rett linje til sydspissen av søndre Rørskjær og derfra sønnenom Svartskjær og Matmørskjærene til jernsøilen på Kirkslua. Videre går grensen østenom Breivikholmene til indre Lenningsstrøm midt mellom Kjerlingholmen og Drygodden og derfra midt mellom vestre og østre Lenningsholmen og videre sønnenom Sjøholmen til det før beskrevne utgangspunkt.

§ 2. Den i § 1 beskrevne grenselinje blir på statskassens bekostning å opgå og utvise ved grensestenar ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen opnevner dertil, så betimelig, at den senest innen utgangen av desember måned 1922 kan være stadfestet av Kongen.

§ 3. Den strekning, som ifølge § 1 overgår til ladestedet Brønnøysund, skal fra 1 januar 1923 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog skal dette ikke ha nogen innflydelse på den odel, som den 31 desember 1922 måtte hvile på jord, som ifølge denne lov overgår fra landet til ladestedet.

§ 4. Valg på representanter for ladestedet foretas i desember måned 1922 efter berømmelse og under ledelse av Brønnøy herreds lensmann og formenn som valgstyre.

De valgte representanter fungerer inntil 31 desember 1923. Ved senere valg forholdes i overensstemmelse med lovgivningen om kommunevalg.

§ 5. Stemmeberettiget ved representantvalget i desember måned 1922 er de personer, som i det siste år, regnet tilbake fra 1 desember 1922, har hatt fast opphold innen de strekninger, som ifølge denne lovs § 1 henlegges til ladestedet, når de forøvrig har de til opnåelse av stemmerett i § 2 i byformannskapsloven fastsatte betingelser og ikke er i noget tilfelle, som efter grunnlovens §§ 52 og 53 bevirker suspensjon eller tap av stemmerett.

§ 6. Mannfall over de efter § 5 stemmeberettigede istandbringes i betimelig tid før valget av Brønnøy lensmann og formenn, såvidt mulig, under iakttagelse av forskriftene i § 3 i byformannskapsloven.

De nærmere forskrifter, som måtte behøves angående valget, gis av Kongen, eller den han dertil bemyndiger.

§ 7. Ved utferdigelse av senere manntall over de efter kom-

14 juli.
Nr. 2.

munevalglovgivningen stemmeberettigede i ladestedet skal lovgivningens almindelige bestemmelser være gjeldende, dog således, at ophold innen de i § 1 omhandlede strekninger regnes like med ophold i ladestedet.

§ 8. De i Brønnøy herred hjemstavsberettigede personer, som den 1 januar 1923 bor, eller om de da er utflyttet fra Brønnøy, har hatt sin siste bolig i herredet innen de strekninger, som overgår til ladestedet, skal, forsåvidt de var tilflyttet disse strekninger før 1 januar 1922, ha sin fattighjemstavn i ladestedet. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn bringes i anvendelse, hvis mannen, hustruen eller foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overgår til ladestedet.

§ 9. De personer, som på den tid, da de i denne lov omhandlede strekninger overgår til ladestedet, driver kjøpmannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles være berettiget til å vedbli den av dem drevne næring.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra 1 januar 1922 har drevet håndverk på ovennevnte strekninger, skal være berettiget til å vedbli den av dem drevne næring.

De i denne paragraf omhandlede næringsdrivende har, for å kunne nyde de dem herved tillagte rettigheter, å melde sig for lensmannen i Brønnøy innen 1 januar 1923.

§ 10. Grensene for ladestedets havnedistrikt er fra 1 januar 1923:

Fra sydspissen av Vestre Vikernes går grensen i rett linje til sydspissen av Store Lyngøy og herfra i rett linje til nordvestre pynt av Ytre Hestøy. Herfra følger grensen Ytre Hestøys vestre side til øens sydspiss og går herfra i rett linje til jernsøilen nord for Stokholmen (Nøstet). Videre går grensen i rett linje til sydspissen av søndre Rørskjær og derfra sønnenom Svartskjær og Matmorskjærene til jernsøilen på Kirkslua. Videre går grensen østenom Breivikholmene til indre Lenningsstrøm midt mellom Kjerringholmen og Drygodden og derfra midt mellom vestre og østre Lenningsholmen og videre sønnenom Sjøholmen til det punkt, hvor prestegården støter op til nabogården Salhus (g.nr. 105) på Salhusvalens østre bredd.

§ 11. Fremkommer der til fylkesmannen i Nordland innen utgangen av mars måned 1923 fra Brønnøy herredsstyre eller Brønnøysund bystyre begjæring derom, blir det å avgjøre ved skjønn, hvorledes den udelte Brønnøy herredskommunes rettigheter og forpliktelser skal fordeles mellom den nye Brønnøysund ladestedskommune og det gjenværende Brønnøy herred. Skjønnet avgis av 3 utenfor de pågjeldende kommuner boende personer,

14 juli. hvorav fylkesmannen i Nordland opnevner 2 og Justisdepartementet Nr. 2. mentet 1.

De nærmere regler for skjønnnet gis av Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og bæres med en halvpert av hver av de to kommuner.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli.

Haakon.

(L. S.)

O. Blehr.

N. F. Leganger.
kst.

14 juli.
Nr.3.

Lov

om forandringer i lov om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v. av 2 juli 1920.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov av 2 juli 1920 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v. skal herefter lyde således:

§ 1. Hvor arbeidsforholdene gjør det påkrevet, kan fylkesmannen inntil videre bemyndige en eller flere av de ved et embede ansatte kontorbetjenter til efter vedkommende embedsmanns nærmere bestemmelse og på hans ansvar å styre skiftesamlinger i dødsboer. På samme måte kan en kontorbetjent i påtrengende tilfelle bemyndiges til å styre en enkelt skiftesamling i konkursbo eller et enkelt ekstrating.

§ 2. En kontorbetjent, som er meddelt bemyndigelse som nevnt i § 1, kan ikke behandle og avgjøre skiftetvistigheter, avgjøre spørsmål om åpning av konkurs eller foreta utlodninger. Han kan heller ikke styre retten under vidneførsel eller avsi kjennelse om spørsmål, som er gjenstand for tvist.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl. 14 juli.
Nr. 3.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

om metrisk mål og vekt.

14 juli.
Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

1. kapitel.

Enheter.

§ 1. Grunnlaget for mål og vekt i Norge er meteren og kilogrammet.

Meteren er avstanden mellem endestrekene på den internasjonale meterprototyp ved temperaturen av smeltende is.

Kilogrammet er massen av den internasjonale kilogramprototyp.

§ 2. De norske riksprototyper er for meteren kopi nr. 3 og for kilogrammet kopi nr. 36 av de internasjonale prototyper.

Riksprototypene opbevares av justervesenet på den måte, som Kongen fastsetter.

§ 3. Justervesenet skal holdes utstyrt med hovednormaler, som er såvidt mulig nøiaktige kopier av de i § 2 nevnte riksprototyper.

Hovednormalene forarbeides på den måte og av sådant materiale, som Kongen fastsetter.

Hovednormalene tjener som grunnlag ved justeringen av de hjelpenormaler, som forøvrig er nødvendige for justervesenets arbeide.

§ 4. De av meteren avledede enheter og deres forkortede betegnelse er følgende:

14 juli. a) Lengdemål.

Nr. 4. kilometer km = 1000 meter

meter m

decimeter dm = 0,1 »

centimeter cm = 0,01 »

millimeter mm = 0,001 »

mikron μ = 0,000,001 »

b) Flatemål.

kvadratkilometer km.² = 1000 000 kvadratmeter

hektar = 10 000 »

dekar daa = 1 000 »

ar a = 100 »

kvadratmeter m²kvadratdecimeter dm² = 0,01 »kvadratcentimeter cm² = 0,0 001 »kvadratmillimeter mm² = 0,000 001 »

c) Kubikkmål.

kubikkmeter m³kubikkdecimeter dm³ = 0,001 kubikkmeterkubikkcentimeter cm³ = 0,000 001 »kubikkmillimeter mm³ = 0,000 000 001 »

§ 5. De av kilogrammet avledede enheter og deres forkortede betegnelse er følgende:

a) Masse.

tonn t = 1000 kilogram

kilogram kg = 1000 gram

hektogram hg = 100 »

dekagram dag = 10 »

gram g

decigram dg = 0,1 »

centigram cg = 0,01 »

milligram mg = 0,001 »

Metrisk karat skal være betegnelsen for en særegen metrisk masseenhed på 200 milligram, utelukkende bestemt til bruk ved verdiansettelser og ved kjøp og salg av fine perler, diamanter og andre edelstener.

Multipla og decimale underavdelinger av den metriske karat skal være tillatt i den utstrekning, som praktisk behov tilsier.

Betegnelsen karat må herefter utelukkende tjene som uttrykk for den ovenfor betegnede masse.

b) Hulmål.

14 juli.
Nr. 4.

Enheten for hulmål er en liter. En liter er rumfanget av ett kilogram rent, luftfritt vann ved temperaturen for vannets største tetthet og under en atmosfæres trykk.

I alle tilfelle, hvor der i handel ogandel ikke utkreves større relativ nøiaktighet enn 1/10 000, kan en liter regnes lik en kubikkdecimeter.

De av literen avledede enheter og deres forkortede betegnelse er følgende:

hektoliter hl = 100 liter

liter l

deciliter dl = 0,1 »

centiliter cl = 0,01 »

milliliter ml = 0,001 »

§ 6. Ved ordet »måleredskap« eller »redskap« skal i denne lov forstås ethvert redskap, som tjener til bestemmelse av lengdemål, flatemål, kubikkmål, hulmål og masse (vekt).

§ 7. Ved justering forstås den forskriftsmessige undersøkelse, prøve og stemping av redskaper ved dertil beskikkede offentlige tjenestemenn. Justeringen er enten nyjustering (første gangs justering) eller omjustering (fornytt justering av allerede justert redskap).

2net kapitel.

Justervesen.

§ 8. Justervesenet ledes av en direktør — Justerdirektøren — under iakttagelse av denne lov og de forskrifter, som er gitt med hjemmel av den. Justerdirektøren utnevnes av Kongen.

§ 9. Justerdirektøren avgjør, forsåvidt ikke annet er fastsatt i denne lov, alle spørsmål vedrørende justervesenet av teknisk art, og påser de utferdigede forskrifter overholdt.

Justerdirektørens avgjørelser kan innankes for vedkommende departement innen en frist av 6 måneder.

§ 10. Justeringen utføres ved faste justerkamre, som Kongen oppretter, hvor der er tilstrekkelig behov derfor.

Kongen kan likeledes på steder, hvor justerkamre ikke anses nødvendige, opprette faste justerkontorer, hvor enkelte slags redskaper kan justeres.

§ 11. Bestyrer av fast justerkammer er justermester, av fast justerkontor justerer. Hvor forholdene krever det, kan der dessuten ved faste justerkamre ansettes justerassistenter og justerbetjenter.

- 14 juli. § 12. Justerdirektøren skal sørge for, at en kort beskrivelse
 Nr. 4. av de almindeligst brukte justerbare måle- og vektredskaper utarbeides og holdes tilsalgs.

3dje kapitel.

Justerplikt. Justerbarhet.

§ 13. Alle måle- og vektredskaper, som brukes i handel ogandel, skal være justert og stemplet her i riket; det samme gjelder alkoholometre med tilhørende termometre.

Ved handel ogandel forstås kjøp og salg, derunder innbefattet foreningers forretninger med sine medlemmer, avgjørelse av avgifter eller andre forpliktelser, utregning av oppgjør, og lignende forretninger, hvorefter penger eller pengers verd erlegges på grunnlag av måling eller veining.

§ 14. Fra bestemmelsene i foregående paragraf undtas følgende redskaper:

- a. Metriske vedmål. Ved offentlig måling av ved og på offentlige plasser og brygger må dog kun justert mål brukes.
- b. Til måling av fersk sild skal det være tillatt å bruke ujusterte kurver, som dog skal kontrolleres og stemples av de av det offentlige ansatte sildevrakere eller av andre, som vedkommende regjeringsdepartement dertil beskikker — alt efter nærmere forskrifter utferdiget av fiskeridirektøren efter konferanse med justerdirektøren og med bifall av departementet.

De i denne paragraf nevnte anvendelser av ujusterte redskaper er kun lovlige, når begge parter er enige derom.

§ 15. Intet metrisk måle- eller vektredskap må selges eller holdes til salgs, før det er blitt justert her i riket.

Fra denne bestemmelse gjøres undtagelse for følgende redskaper:

- a. de i § 14 under a og b nevnte redskaper.
- b. metriske lengdemål, hvis konstruksjon øienfallende fraviker fra de til bruk i handel ogandel reglementerte.
- c. brevvekter, hydrauliske vekter og kruttvekter.
- d. presisjonsredskaper, som skal benyttes til videnskapelig bruk, og som kun selges på vilkår av, at kjøperen skriftlig og med navns underskrift erklærer, at redskapene ikke vil bli brukt i handel ogandel.

§ 16. Kongen fastsetter, hvilke måle- og vektredskaper skal kunne justeres.

Tillatelse kan meddeles til justering ved alle eller kun ved enkelte justerkamre og justerkontorer. Den kan innskrenke bruken av de omhandlede redskaper til visse slags varer, til visse

slags handel eller til visse deler av landet. I alle tilfelle kan tillatelsen tilbakekalles med ett års varsel. 14 jui.
Nr. 4.

Kongen kan enn videre foreskrive justering av særegne myntlodder og postlodder.

Justerdirektøren avgjør, hvorvidt redskaper kan tillates justert, hvis de avviker fra de reglementsmessige bestemmelser i mindre vesentlige henseender, og kan tillate nye redskaper justert på prøve for en avgrenset tid for å erverve erfaring om deres pålitelighet og holdbarhet.

§ 17. Samtlige måle- og vektredskaper, som justeres, skal tilfredsstillende de krav, som Kongen fastsetter med hensyn til materiale, form, konstruksjon, styrke, holdbarhet og øvrige vesentlige egenskaper. Redskapenes tillatelige feilgrenser (toleranse) fastsettes av Kongen. Den feilgrense, som et redskap ikke må overskride, hvis dets bruk i handel og vandel skal være lovlig, kalles brukstoleransen. Intet redskap må forsynes med justerstempel, hvis dets avvikelse fra den absolutte riktighet er større enn halvdelen av brukstoleransen. Denne grense for justerbarhet kalles justertoleransen.

For enhver vekt fastsetter Kongen videre en bestemt maksimumsbelastning og en bestemt minimumsbelastning, som angir de grenser, innen hvilke justeringen alene er lovlig.

Justerdirektøren utferdiger den fornødne instruks vedrørende den nærmere gjennomførelse av disse bestemmelser.

§ 18. Alle måle- og vektredskaper må, for å være justerbare, være merket med metriske betegnelser og decimaldeling og ikke være utstyrt med andre betegnelser eller med ulovlige mål eller inndelinger eller med biinnretninger, som kan virke skadelig på redskapets forskriftsmessige bruk.

Vektredskaper skal dessuten på lett synlig måte være merket med den største og den minste belastning, for hvilke deres bruk er tillatt.

Ved multiplikasjonsvekter skal armforholdet være som 1 til 10 eller som 1 til 100.

De nærmere regler for gjennomførelsen av disse forskrifter gis av justerdirektøren.

§ 19. Fustasjer og emballasjer kan, mot erleggelse av gebyr efter en av Kongen godkjent takst, forlanges undersøkt ved justerkamrene og stemplet med angivelse av deres innhold i liter, forsåvidt de finnes å avgi tilstrekkelig sikkerhet for styrke og uforanderlighet. Finnes ved undersøkelsen uforanderligheten særlig sikret, kan også deres taravekt forlanges angitt ved stempeling.

§ 20. Kongen kan tillate justering av vektredskaper, hvis virkning ikke beror på tyngden alene, såsom fjærvekter og lignende, til bruk i tilfelle, som ikke vedkommer kjøp og salg.

14 juli. § 21. Ønsker nogen å få et tidligere justert redskap undersøkt pånytt for å erfare, om det besidder de ved lov og reglement forlangte egenskaper, kan redskapet forlanges revidert ved fast justerlokale.

Denne revisjon utføres efter nærmere regler, som gis av justerdirektøren. Redskapets feil må ved revisjonen ikke overstige brukstoleransen.

§ 22. Når tidligere justerte måle- eller vektredskaper repareres av nogen privat fabrikant eller håndverker, skal reparatøren være forpliktet til efter utført reparasjon å undergi redskapene justervesenets kontroll og omjustering, forinnten de tilbakeleveres til vedkommende eier eller bruker. Dersom sådan reparasjon utføres av brukeren selv eller ved hans egne folk, skal han likeledes være forpliktet til å la det reparerte redskap omjustere ved justervesenet, før det tas i bruk.

Denne omjustering finner sted efter samme regler, som gjelder for første justering (jfr. § 23). For å kunne stemples må redskapets feil ikke overskride justertoleransen.

4de kapitel.

Justeringens utførelse.

§ 23. Ved justeringen undersøkes først, om vedkommende redskap loylik kan justeres, og om det forøvrig tilfredsstiller de forskrifter, som er fastsatt i lov eller reglement.

Tilfredsstiller et redskap ved undersøkelsen de forannevnte krav, utstyres det med et stempel (justerstempel), hvis utseende fastsettes av Kongen.

Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter for stempelingen, derunder også om, at den helt eller delvis kan sløifes, hvor redskapets dimensjoner eller øvrige egenskaper tilsier det.

§ 24. For justering av presisjonsredskaper fastsetter Kongen særlige regler. De skal, hvis størrelsen hensiktsmessig tillater det, stemples med særegne justermerker, forskjellige for almindelige og fine presisjonsredskaper.

Presisjonslengdemål skal utstyres med angivelse av den temperatur, ved hvilken de skal ha sin rette lengde.

Presisjonslodder av platina eller platiniridium skal justeres således, at de har sin angitte vekt i lufttomt rum, presisjonslodder av andre metaller derimot i almindelig luft, i overensstemmelse med justervesenets hovednormal.

Lodder for den metriske karat og dens multipla og underavdelinger skal justeres som almindelige presisjonslodder. De skal ha en form, som gjør dem lett kjendelige fra andre presisjonslodder.

§ 25. Justering skal som regel foretas i justervesenets lokaler (innejustering). Dog skal i enkelte tilfelle justering kunne foretas utenfor justervesenets lokaler (utejustering). Sådanne utejustering skal finne sted for redskaper, som er faststående, eller som på grunn av sin størrelse, vekt eller ømfintlighet kun vanskelig kan flyttes, eller for redskaper, som ifølge sin konstruksjon eller egenskaper forøvrig ikke kan justeres effektivt, før de er på plass. 14 juli. Nr. 4.

Utejustering kan også tillates av justerdirektøren for redskaper, som ikke inngår under ovenstående forskrifter, når redskapene leveres til justering i så store partier, at utejustering kan anses hensiktsmessig og ikke medfører vesentlig ulempe for justervesenets øvrige arbeider.

§ 26. Ved utejustering plikter rekvirenten å sørge for hensiktsmessig lokale til justeringens utførelse. Han har enn videre å bære alle omkostninger vedkommende justeringen, såsom transport frem og tilbake av normaler og andre apparater m. m., samt i tilfelle å skaffe fornødent tarermateriale og tilstrekkelig arbeidshjelp.

§ 27. Tilfredsstiller et tidligere justert redskap ved fornyet behandling av justervesenet ikke de foreskrevne fordringer, skal justermerket på det utslettes og redskapet dessuten på iøinefallende måte kjennetegnes som ulovlig i handel ogandel. Redskapet er da å anse som ujustert. De nærmere regler herfor gis av justerdirektøren.

De nevnte kjennetegn må kun fjernes av justervesenet, når redskapet er reparert og omjustert.

§ 28. Lodder skal etter nærmere forskrifter av justerdirektøren kunne rettes, når de innsendes til fast justerkammer til justering. Ellers skal som regel justervesenets fastlønnte tjenestemenn ikke utføre rettelser eller reparasjoner på redskaper. Kun når reparasjonen ellers vilde kreve uforholdsmessig tid eller påføre eieren uforholdsmessige utgifter, kan det tillates dem å utføre denne etter nærmere regler fastsatt av justerdirektøren. De ikke fastlønnte funksjonærer ved justervesenet skal derimot kunne utføre rettelser og reparasjoner, hvis det ønskes.

Betalingen for de foran nevnte rettelser og reparasjoner tilfaller det offentlige, hvis de utføres av en fastlønnt tjenestemann.

5te Kapitel.

Justergebyrer.

§ 29. For justering erlegges et gebyr, hvis størrelse fastsettes av Kongen.

For justering av presisjonsredskaper skal erlegges et høiere gebyr enn for justering av almindelige handelsredskaper.

14 juli. For revisjon av tidligere justert redskap erlegges $\frac{1}{2}$ gebyr.
 Nr. 4. Hvis et redskap, som forlanges justert, viser sig så unøiaktig eller mangelfullt, at det ikke kan godkjennes, blir for undersøkelsen å erlegge $\frac{1}{4}$ av det tilsvarende almindelige justergebyr.

§ 30. For utejustering erlegges et fast tilleggsgebyr, hvis størrelse fastsettes av Kongen. Dette tilleggsgebyr blir å erlegge for hver tjenestemann, som rekvireres, for hver begynt dag, og av hver enkelt rekvirent. Er tjenestemannen fastlønnt, tilfaller tilleggsgebyret statskassen, ellers den funksjonær, som utfører arbeidet.

Foruten det her nevnte tilleggsgebyr har rekvirenten å utre skyss- og kostgodtgjørelse til vedkommende tjenestemann efter de i lovgivningen til enhver tid fastsatte regler.

§ 31. Kan en forlangt utejustering ikke utføres, fordi det viser sig, at rekvirenten ikke har forberedt arbeidet efter forskriftene i § 26, eller fordi redskapet ikke er i ordentlig stand til å justeres, eller straks ved besiktelse viser sig ikke å kunne godkjennes, eller fordi justering er utelukket av andre grunner, som faller rekvirenten til last, blir der foruten det i § 30 nevnte tilleggsgebyr og i tilfelle skyss- og kostgodtgjørelse å erlegge halvdelen av det almindelige justergebyr. Er der forlangt justering av mer enn ett redskap, blir gebyrer kun å beregne av det redskap, for hvilket det høieste justergebyr gjelder. Dog skal der alltid erlegges minst 10 kroner foruten tilleggsgebyret for utejustering.

6te kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 32. Ved kjøp og salg av varer og ved erleggelse av avgifter eller avgjørelse av forpliktelser efter mål og vekt skal, med mindre begge parter enes om noget annet, de større måleredskaper og lodder alltid brukes fremfor de mindre, sålangt de rekker. Dog skal ved utmåling av varer efter lengdemål ikke større måleredskap enn meteren, ved utmåling av tørre varer efter hulmål ikke større mål enn hektoliteren, og ved utmåling av flytende varer ikke større mål enn 20 literen kunne forlanges brukt. Kull, koks og cinders skal dog kunne forlanges målt med den dobbelte hektoliter. Ved måling av sand, kalk, o. l. kan kubikk-meteren fordres brukt.

Ved kjøp og salg av gull, sølv, edelstener og perler efter vekt og ved medikamenters utlevering fra apotek til medisinsk bruk skal kun brukes presisjonsvekter og lodder, almindelige eller fine.

Alle vekter til en maksimumsbelastning av til og med 1 kilogram, som forefinnes i apotekene, skal være presisjonsvekter. Alle

vektlodder som anvendes i apotek, skal, når undtas lodder til den analytiske (kjemiske) vekt, være presisjonslodder. 14 juli.
Nr. 4.

§ 33. Når korn, frø, salt eller lignende tørre varer selges eller erlegges som avgift efter mål, skal de istyrtes med skuffer, uten å kastes, og uten at skuffen løftes høiere enn nødvendig, og således at kun én skuffe ad gangen istyrtes. Ingen trykning eller rystelse må herved finne sted. Målekarret skal derefter avstrykes med et stryketre, som føres jevnt over målekarrets rand. Stryketreets form og måten, hvorpå det skal brukes, fastsettes av Kongen.

Ved måling av poteter og andre rotfrukter, trefruktur, kull og lignende varer, som består av større stykker og ikke kan avstrykes, skal målekarret være vel fylt, hvorved forstås, at den del av innholdet, som ses over målekarrets rand, omtrent svarer til de åpninger, som finnes i øverste lag. Toppmål er ikke tillatt.

Med hensyn til målingen gjelder som regel, forsåvidt ikke annen avtale herom har funnet sted, at kjøperen kan forlange den utført for sin regning ved offentlig måler, hvor sådan er beskikket. Hvis kjøperen ikke forlanger å benytte denne sin rett, har selgeren rett til å la målingen utføre ved sine folk.

§ 34. Politiet skal efter nærmere instruks fastsatt av Kongen efterse måle- og vektredskaper i offentlige utsalgssteder med tilhørende varelagre, tollboder, jernbanestasjoner, veieboder, fabrikker, verksteder, meierier og forøvrig overalt, hvor handel foregår eller avgift erlegges, eller oppgjør utregnes efter mål og vekt.

Justervesenet skaffer de nødvendige kontrollapparater. Innberetning om de foretatte eftersyn skal årlig gjennom vedkommende overøvrighet innsendes til justerdirektøren.

På måle- og vektredskap, som strider mot bestemmelser i denne lov eller forskrifter, som er gitt i medhold av denne, skal justermerket tilintetgjøres, og redskapet skal forsegles eller på annen måte gjøres ubrukbart for vedkommende. Tilintetgjørelse av justermerket kan undlates, hvis vedkommende innehaver av redskapet under vedkommende polititjenestemanns tilsyn innsender det ubrukbargjorte redskap til justervesenet eller til en av dette godkjent vektreparatør.

§ 35. Ethvert redskap, som er innlevert til justervesenet til godkjennelse, justering, omjustering eller revisjon, skal av rekvisenten avhentes innen to måneder efterat underretning om, at det er ferdigbehandlet av justervesenet er sendt ham i rekommenderet brev. Er redskapet ikke avhentet innen den angitte frist, blir det justervesenets eiendom.

§ 36. De videre forskrifter til gjennomførelsen av denne lov gis av Kongen eller den, han gir myndighet dertil.

14 juli.
Nr. 4.

7de kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 37. Overtredelse av denne lov eller de i henhold til loven utferdigede forskrifter straffes med bøter eller med fengsel i inntil 3 måneder, forsåvidt ikke forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

Det ulovlige redskap kan dessuten, i hvis eie det enn er, ved dom inndras til fordel for statskassen, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot nogen. Dette gjelder også, når sådant redskap finnes i offentlig utsalgsted, ved torvhandel eller på et sted, hvor det etter forholdenes natur kan brukes i handel og vandel, selv om det ikke har vært i bruk. Er der ikke anledning til inndragning av redskapene selv, kan deres verdi inndras hos den skyldige. Inndragning av det ulovlige redskap skal alltid skje, hvis det ulovlige redskap tillike er ujusterbart.

Justervesenets tjenestemenn kan i hvert tilfelle forsegle eller ubrukbargjøre ulovlige redskaper etter regler fastsatt av Kongen.

Slutningsbestemmelser.

§ 38. Denne lov trer i kraft den 1 januar 1923. Fra samme tid opheves lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875, lov av 4 mai 1878 nr. 3, inneholdende tillegg til lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875, lov av 3 mai 1879 angående omskrivning av de på eldre mål og vekt lydende bestemmelser i lovgivningen om skyssvesenet m. v., lov av 23 april 1881 nr. 1 angående omskrivning og omregulering av eldre mål- og vektangivelse, lov av 3 mai 1890 nr. 2 om forandring i lov om metrisk mål og vekt, lov av 21 mai 1894 nr. 2, inneholdende tillegg til § 27 i lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875, lov av 24 desember 1904 nr. 2, inneholdende forandring i lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875, lov av 17 juni 1907 nr. 2, inneholdende forandringer i og tillegg til lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875 og lov av 27 mai 1910 nr. 4 inneholdende tillegg til og forandringer i lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875.

De i den eldre lovgivning inntatte eller av Kongen eller annen myndighet i medhold av denne utferdigede bestemmelser om omskrivning av eldre mål og vekt til metrisk beholder dog sin gyldighet.

Fra 1 januar 1923 opheves enn videre reskript av 11 juni 1733 angående innretning av tønner med pakket gods, forordning av 12 september 1753 angående fiskeriene og fiskehandelen i det nordenfjeldske Norge; kap. 4 om fustasjene, lov av 28 juli 1824 an-

gående mål og vekt og lov av 11 april 1863, inneholdende forandringer i lovgivningen om mål og vekt. 14 juli.
Nr. 4.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger.
kst.

Lov

14 juli.
Nr. 5.

inneholdende endringer i lov av 9 juni 1903 om anlegg for telegraf, telefon og lignende meddelelsesmidler.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

I.

Efterfølgende bestemmelser i lov av 9 juni 1903 om anlegg for telegraf, telefon og lignende meddelelsesmidler skal herefter lyde således:

§ 1. Statens telegrafvesen er berettiget til å anbringe sine ledninger og andre innretninger for telegraf, telefon eller lignende meddelelsesmidler på, over eller under offentlig og privat eiendom samt til å føre sine underjordiske forgrenings- eller spredningskabler gjennom almindelige kjellere og portrum i sådan eiendom overensstemmende med de forskrifter som er gitt i denne lov.

Under uttrykket ledning innbefattes nedenfor også de nevnte andre innretninger.

§ 4, 1ste avsnitt. Når det med hensyn til en eiendom, på, over, under eller gjennom hvilken det er anlagt ledning, av eieren eller besidderen skal treffes forføining, som nødvendiggjør, at ledningen endres eller fjernes, er han berettiget til å fordre, at så skjer. Dog kan telegrafvesenet, hvis det ved ledningens anbringelse er ydet godtgjørelse én gang for alle, gjøre endrin-

14 juli. gen eller fjernelsen avhengig av at en forholdsmessig del av den Nr. 5. erlagte godtgjørelse tilbakebetales.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli.

Haakon.

(L. S.)

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

14 juli.
Nr. 6.

om forandringer i lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue, skal herefter lyde således:

§ 3. Ved ansettelsen av de skattepliktiges inntekt medregnes utbytte og renter av aktier (parter) i aktieselskaper og dermed likestilte selskaper (jfr. § 8).

Like med utbytte regnes friaktier, tilskrivning på aktier (parter) såvelsom enhver annen utbetaling undtagen tilbakebetaling, av innbetalt aktiekapital mot nedskrivning av denne.

Ved inntektsansettelsen medregnes dog ikke — forsåvidt angår aktier (parter) i innenlandske selskaper — utbytte, friaktie, tilskrivning og annen utbetaling, som hithører fra fond oplagt av årsoverskudd, som ved ligningen i 1921 (inntektsåret 1920) eller tidligere år er beskattet som inntekt efter de dagjeldende regler, eller som hithører fra opskrivning av selskapets drifts-

midler i kalenderåret 1921 eller tilsvarende regnskapsår. Hvis selskapet samtidig med utbytteutdeling av fondsoplegg som nevnt oplegger noget av årets inntekt som fond, blir det aksjonærene (parthaverne) tildelte utbytte m. v. av fondsoplegg kun å holde utenfor inntektsbeskattningen i den utstrekning, hvori det overstiger, hvad der av årets inntekt oplegges til fond. 14 juli. Nr. 6.

Denne hele eller delvise fritagelse for inntektsbeskatning er dog betinget av, at selskapet i forbindelse med den i § 6, første ledd, omhandlede opgave gir ligningsnevnden, (ligningsrådet) fullstendig redegjørelse om forholdet legitimert ved fyldestgjørende regnskapsoppgaver.

Like med utbytte regnes også gevinst, som ved oppløsning (likvidasjon) av selskap tilflyter vedkommende aktieeier (parthaver), mens tap av samme art kan fordres fradrett inntekten. Dette gjelder uten hensyn til, hvor lang tid der er hengått, siden vedkommende erhvervet aktien (parten), og på hvilken måte han erhvervet den. Har nogen i de siste 2 år, før bestemmelse om oppløsning (likvidasjon) fattedes, avhentet sin aktie (part) med gevinst, uten at denne er beskattet som inntekt hos ham, regnes gevinsten ved oppløsningen (likvidasjonen) som inntekt for ham inntil et beløp, som svarer til hans salgsgevinst.

§ 5. I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap skattlegges underrett i den kommune, hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår, efter satser for formue og inntekt der fastsettes av Stortinget i den årlige skattebeslutning.

Dog blir en sådan aksjonær (parthaver) å skattlegge særskilt, når han fremsetter forlangende herom for ligningsmyndigheten og innen den lovbestemte frist innsender selvangivelse inneholdende alle for ligningen nødvendige opplysninger. Er vedkommende aksjonær (parthaver) skattepliktig i flere distrikter, blir hans samlede formue og inntekt innen riket å skattlegges i det distrikt, hvor inntekten er størst, idet meddelelse fra de øvrige distrikter blir å tilstille ligningsmyndighetene i dette distrikt. Selvangivelse omfattende den hele formue og inntekt må i tilfelle innsendes i hvert distrikt. Adgangen for en aksjonær til å begjære sådan særskilt ligning er betinget av, at de ham tilhørende aktier lyder på navn. Er vedkommende aksjonær (parthaver) norsk statsborger og midlertidig bosatt i utlandet (jfr. landskattelovens § 17, byskattelovens § 12), er han berettiget til i sin her skattepliktige formue og inntekt å gjøre forholdsmessig fradrag for gjeld og gjeldsrenter, beregnet efter hans samlede formue og inntekt, uansett om den er skattepliktig her eller i utlandet.

Aktieselskap og dermed likestilt selskap er ansvarlig for

14 juli. skatt, som ilignes i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere). Selskapet kan, når det har betalt skatten, forlange sitt utlegg dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som det er den skattepliktige skyldig. Ved utdeling av utbytte (jfr. § 3) er selskapet berettiget til å tilbakeholde det fornødne beløp (i tilfelle friaktie m. v.) til dekning av den skatt, som er utlignet eller må antas å ville bli utlignet på formue i eller inntekt av vedkommende aksie for det inntektsår, hvori utdelingen skjer, eller tidligere år. Tilbakeholdelse for ikke utlignet skatt, skjer på grunnlag av den foreliggende siste skattebeslutning og således at de skattesatser anvendes, der er bestemt for i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere), som lignes underrett. Når tilbakehold skjer av skatt, som ennå ikke er utlignet, er selskapet forpliktet til å godtgjøre vedkommende aksjonærer (parthavere) renter av det tilbakeholdte beløp med 5 pct. p. a. til skattens forfallsdag.

§ 6. Aktieselskaper og dermed likestilte selskaper er forpliktet til uopfordret innen hvert års 1 mars å tilstille ligningsnevnden i det distrikt, hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår, opgave over aktiekapitalens (selskapskapitalens) størrelse og aktienes (partenes) antall og størrelse samt fortegnelse over aksjonærene (parthaverne) med tilføiende av hver enkelts skattekom-mune og antall aktier (parter) samt, hvad der i sistforløpne kalenderår er utdelt som utbytte (herunder friaktier, tilskrivning og utbetaling som i § 3 nevnt).

Opgavene utferdiges på særskilte sedler en for hver aksjonær (parthaver) efter formular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. Har aksie (part) skiftet eier i årets løp, skal opgave avgis for hver aksjonær (parthaver), som har mottatt utbytte.

Over aksjonærer (parthavere), som er bosatt i utlandet, inn-sendes særskilt samlet fortegnelse.

Opgavene (fortegnelsen) utferdiges på grunnlag av selskapets aksiebok eller liste over parthavere.

Ligningsnevnden sender snarest mulig de opgaver, som vedkommer aksjonærer (parthavere) i andre ligningsdistrikter, til vedkommende distrikts ligningsnevnd og meddeler samtidig den formuesverdi og inntekt, som ved ligningen er ansatt for aktiene (partene). Disse ansettelse er bindende ved ligningen i aksjonærenes (parthavernes) ligningsdistrikter. Ligningsmyndighetene i den kommune, hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår, kan i forbindelse med årets klagebehandling foreta beriktigelse av ansettelsene, dersom disse anses feilaktige og feilen må antas å skyldes uriktige opgaver fra vedkommende selskap, eller der er

fremkommet nye opplysninger. Vedkommende regjeringsdepartement kan innbringe ansettelsene til prøvelse av riksskattestyret ved anke overensstemmende med landsskattelovens § 105, byskattelovens § 97. Om forandringer i ansettelsene gis der snarest mulig meddelelse til ligningsmyndighetene i aksjonærenes (parthaverenes) ligningsdistrikter. Innløper nogen sådan opgave som i nærværende ledd omhandlet til aksjonærens (parthaverens) ligningskommune, efterat ligningen i dette distrikt allerede er avsluttet, skal fornøden beriktigelse uten hensyn til om klage foreligger skje ved klagebehandlingen. Er også denne avsluttet, foretar ligningsnevndens (ligningsrådets) formann beriktigelse av ligningen efter først såvidt mulig å ha gitt vedkommende skatteydere anledning til å uttale sig. Fornyet henvendelse til skatteyderne er unødvendig, dersom opgaven kun angår forandring i ansettelsene av formuesverdi og inntekt.

Er i innsendt opgave opført nogen, som har forsømt å gjøre anmeldelse til selskapets styre om avhendelse av aktie (part), lignes han — forsåvidt avhendelsen har funnet sted efter 1 januar 1922 — som eier av aktien (parten), medmindre han for ligningsnevnden (ligningsrådet) kan påvise, hvem der med rette skal skatlegges for den.

Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan ved ligning efter § 7 annet punktum forhøje den antatte inntekt (i tilfelle gjennomsnittsinntekt) med inntil 10 pct. for selskaper, som har vist forømmelighet med opgavenes (fortegnelsens) utferdigelse eller innsendelse.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

14 juli.
Nr. 7.

Lov

om forandring av lov av 18 februar 1921 inneholdende endringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

Paragraf 1 i lov av 18 februar 1921 angående endringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 skal heretter lyde således:

Er selskap stiftet i året 1915 eller senere, eller har en personlig skattyder i et av disse år påbegynt næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, kommer de almindelige skattelovers regler om, at inntekten ved skatteligningen skal settes til, hvad utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de siste 3 år, for vedkommende selskap eller person først til anvendelse ved den ligning, som foretas i 1924.

Det samme gjelder annen næring, som er påbegynt i disse år og som er underkastet reglene om gjennomsnittsligning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

14 juli.
Nr. 8.

Lov

inneholdende tillegg til og forandringer i toll-lovgivningen.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1922 sålydende:

I.

§ 1. Toll-lovgivningens bestemmelser om tollvesenets opsyn med fartøier i norske farvann samt om lossing eller lastning av varer fra eller til utland og innenriks forsendelse av varer kommer til anvendelse innen en grense mot havet av 10 kvartmil

utenfor de ytterste øer og holmer, som ikke stadig overskylles av sjøen. 14 juli.
Nr. 8.

§ 2. Den, som gjør sig skyldig i tilsiktet eller forøvet tollsvik eller annen innsnikelse med hensyn til brennevin eller vin eller medvirkning dertil, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

Den straffbare handling er dog i alle tilfelle å anse som forseelse.

§ 3. Som tilsiktet tollsvik eller innsnikelse med hensyn til brennevin eller vin blir det også å anse, når fartøi, som måler under 100 registertonn netto og som påtreffes innenfor den almindelige territorialgrense, har en beholdning av brennevin eller vin, som er større enn passende til bruk ombord, og det efter de foreliggende omstendigheter må antas, at hensikten med fartøiets tilstedeværelse er at beholdningen ved given leilighet helt eller delvis skal innsnikes eller avgis til nogen, som vil innsnike den.

§ 4. I tilfelle av tilsiktet eller forøvet tollsvik eller annen innsnikelse med hensyn til brennevin eller vin eller medvirkning dertil skal varen og dens emballasje kjennes forbrutt (inndras), uansett om varen og emballasjen tilhører nogen, som er skyldig i forseelsen eller ikke. På samme måte kan det befordringsmiddei med tilbehør (herfra undtatt fartøi over 100 registertonn brutto), som brukes eller er brukt ved den tilsiktede eller forøvede innsnikelse eller videre befordring av varer såfremt hovedhensikten med dets anvendelse ved anledningen har vært sådan bruk, kjennes forbrutt (inndras), selv om eieren ikke er skyldig til straff, når der efter de foreliggende omstendigheter er grunn til å anta, at han forstod eller burde ha forstått, at befordringen gjaldt brennevin eller vin, som skulde innsnikes eller var innsneket.

Er der ikke anledning til konfiskasjon (inndragning) av varen, emballasjen eller befordringsmidlet, kan verdien derav kjennes forbrutt (inndras) hos den skyldige.

Konfiskasjon (inndragning) med hjemmel av nærværende paragraf er ikke å anse som straff.

§ 5. Saker angående forseelse efter § 2 eller angående konfiskasjon (inndragning) med hjemmel av § 4 behandles overensstemmende med de til enhver tid for tollovertredelsessaker gjeldende regler.

Dog kan sak angående konfiskasjon (inndragning) reises mot den, som på gjerningstiden førte befordringsmidlet eller iøvrig foretok befordringen, selv om de gjenstander, som aktes inndratt, tilhører nogen annen.

Hvis eieren selv møter eller lar møte under saken og godtgjør sin eiendomsrett, tilkommer også han fra dette tidspunkt partsrettigheter. Er han bosittende i utlandet, må han imidlertid for

14 juli. å kunne benytte noget rettsmiddel (fornytt behandling ved lagmannsrett, anke, gjenoptagelse, kjæremål) for påtalemyndigheten (politi) opgi en i eller i nærheten av den rettskrets, hvor hovedforhandlingen har foregått eller foregår, bosittende person, som er villig til på hans vegne å motta forkynnelser, tilkjennegivelser og meddelelser. Når noget sådant skritt er tatt likeoverfor den opgitte person, har det samme rettsvirkning, som om det var tatt likeoverfor parten personlig. Varslet beregnes som bestemt for innen rettskretsen boende personer.

Til fornytt behandling ved lagmannsrett av sak angående forseelse mot § 2 etter tiltaltes begjæring kreves samtykke av høiesteretts kjæremålsutvalg.

§ 6. Befordringsmiddel eller dets verdi, som forbrytes (inndras) etter § 4 tilfaller statskassen, mens der med forbrutt emlasje eller dens verdi blir å forholde på samme måte som foreskrevet for vare forbrutt etter toll-lovgivningen forøvrig.

Når brennevin og vin med tilhørende emballasje eller deres verdi forbrytes (inndras) etter toll-lovgivningen, kan tolldepartementet bestemme, at den vedkommende tollfunksjonær eller andre anmeldere og anholdere tilkommende andel i verdien ikke skal overstige et av departementet i det enkelte tilfelle nærmere fastsatt beløp.

§ 7. Ethvert fartøi, som opholder sig innenfor den i § 1 anførte grense, og hvis last hovedsakelig består av brennevin eller vin, eller hvorfra der er foregått smugling av brennevin eller vin, eller hvori der finnes beholdning av brennevin eller vin, der er større enn passende til bruk ombord, og for hvis vedkommende innsnugling kan antas tilsiktet, kan efter nærmere bestemmelse, utferdiget av tolldepartementet, under vedkommende reise eller opphold i havn, besettes med tollvakt på fartøiets egen bekostning, uansett om behørig forsegling har kunnet foretas eller ikke.

Til sikkerhet for de omhandlede omkostninger plikter fartøiets fører på tollvesenets forlangende straks å deponere et passende beløp eller å utlevere varer eller gjenstander av tilsvarende verdi.

I mangel av betaling inndrives omkostningene ved utpantning, hvorhos der til sikkerhet for samme has panterrett i vedkommende fartøi med prioritet som fastsatt for skatter og offentlige avgifter av fast eiendom. Fartøiet kan tilbakeholdes, inntil betaling eller forlangt sikkerhetsstillelse finner sted.

II.

Efternevnte paragraffer i lov om tollvesenet av 20 september 1845 skal herefter lyde således:

§ 137, første ledd: I tilfelle av bevislig tilsiktet eller forøvet tollsvik samt i tilfelle av forsøkt eller begått innsnikelse

av forbudte varer, skal varene med emballasje eller verdien derav være forbrutt, hvorhos straff av bøter kan anvendes. 14 juli.
Nr. 8.

§ 140. Den, som ved dom eller tolldepartementets kjennelse er ansett skyldig som hovedmann i tollsvik eller forbudte varers innsnikelse, straffes i gjentakelsestilfelle med bøter eller fengsel til 3 måneder.

De varer med tilhørende emballasje, med hvilke overtredelsen har funnet sted, eller deres verdi, skal derhos i ethvert tilfelle være forbrutt.

§ 143, første avsnitt. Medhjelpere ved tollsvik eller ved forbudte varers innsnikelse straffes med bøter og i gjentakelsestilfelle med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 145. Den, der mot forskriftene i denne lovs § 54 ikke melder sig for tollopsynet på de steder, han passerer, eller som, når det av Kongen måtte være bestemt, på hvilke veier det alene skal være tillatt over grensen å innføre tollbare varer, handler mot sådant bud, straffes med bøter.

Tilsiktet eller forøvet innsnikelse av avgiftspliktige eller forbudte varer landverts fra utlandet anses som tollsvik.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid opheves lov av 30 september 1921 om tillegg til toll-lovgivningen samt § 16 i lov av 17 juni 1869 om forandringer i toll-lovgivningen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 14 juli 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

N. F. Leganger,
kst.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, meddeles stadfestelse på en av Horten bystyre den 26 juni 1922 vedtatt beslutning om forandring av § 57, annet punktum, i de ved kongelig reso-

14 juli

- 14 juli. lusjon av 29 august 1919, jfr. kongelig resolusjon av 29 april 1921, stadfestede politivedtekter for byen.

Efter den besluttede forandring skal vedtektens § 57, annet punktum, lyde således:

»Ingen må holde offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende uten politiets tillatelse.«

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på en av Fredrikshald bystyre den 30 juni 1922 vedtatt beslutning om tillegg til § 25 i de ved kongelig resolusjon av 16 september 1908, jfr. kongelig resolusjon av 25 februar 1911 og kongelig resolusjon av 5 mars 1918, stadfestede politivedtekter for byen.

Det omhandlede tillegg er sålydende:

»Over broen er det ikke tillatt kjøretøier å kjøre forbi hverandre, når de går i samme retning.«

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse — med endel forandringer — på nedenstående av herrestyret for Al herred, Buskerud fylke, den 6 april, 11 mai og 16 juni 1922 vedtatte beslutning til politivedtekter for Al herred, Buskerud fylke, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1901 stadfestede vedtekter for herredet:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbattet enhver vei eller adkomst, der er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller langs dens kanter og skråninger, må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Likeså litt må der foregå slagsmål, høiøstet sang, usømmelig tale eller annen larmende, voldsom, fornermelig eller usømmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres eller de vejfarende eller omboende forstyrres eller forulempes. På eller ved offentlig vei skal derhos dans, kortspill eller nytelse av berusende drikke være forbudt. Likeledes er det forbudt å slå istykker fla-

sker slik at flaskeskår blir liggende i veibanen eller veigroften og 14 juli.
skråninger.

§ 2. Uvøren kjørsel og ridning på offentlig vei må ikke finne sted, herunder innbefattet automobil- og cykelkjøring. Cyklende skal vike til høyre side av veien eller i tilfelle det er nødvendig stå av for kjørende og gående. På sterkt beferdede steder skal cykelryttere kjøre med sakte fart. Cyklende må ikke ride flere på samme sykkel untagen når denne er bestemt for flere personer. Ingen må på offentlig vei eller utover samme, skyte med gevær eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende stoffer, heller ikke kaste sten eller sneball eller annet, hvorved skade kan forvoldes eller den, der ferdes på veien, forulempes. Ved mineringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. På sledeføre skal hesten være forsynt med hjelle.

På offentlig vei må ingen forlate sin hest uten å sørge for, at den er forsvarlig bundet eller at den har forsvarlig tilsyn.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til lensmannen, som anordner på hvilken måte den pågjeldende strekning skal avspærres.

Fra mørket faller på og inntil det blir lys om morgenen, skal der være anbragt løkt ved avsperringen.

§ 3. Ved kjelkeakning på offentlig vei må iakttas, at vefarende ikke på nogen måte forulempes, og kan kjelkeakning av lensmannen forbyes på nærmere angitte veier.

§ 4. Når hunder viser sig glubske eller sinte eller har den vane å forulempe mennesker eller hester ved å fare mot dem eller gjø ad dem, skal eier eller besidder efter politiets nærmere bestemmelser holde sådanne hunder bundne eller forsynt med munnkurv. Det samme gjelder om hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige. Ingen må hisse hund på nogen, eller undlate å holde sin hund tilbake, når den i hans påsyn angriper nogen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse hunder sammen på offentlig sted eller vei. Enhver hund skal være forsynt med halsbånd, hvorpå eierens navn står. Tisper skal i løpetiden holdes inne og bundet.

§ 5. Det er forbudt på nogen måte å beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander, såsom treplantninger, stakitter, rekkverk, vannposter, benker, veistolper o. l. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, mur, eller plankeverk, port eller annet.

Lovlig opslåtte plakater må ikke besudles eller nedrives av uvedkommende. Offentlige foredrag må ikke forstyrres. På kirkegård må ingen leke eller annen med hensyn til stedet upassende

14 juli. opførsel finne sted. Ingen må dersteds beskadige trær, blomster eller andre vekster eller beskadige eller besudle gravsteder eller andre anlegg. Det samme gjelder Als gamle, nu nedlagte, kirkegård.

§ 6. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten tillatelse av lensmannen, som kan påby dens opphør kl. 10 aften.

Til tillatelser av de i nærværende paragraf omhandlede slags kan lensmannen knytte de betingelser som han for hver anledning finner påkrevet, blandt annet med hensyn til opsyn, opretholdelse av orden og til sammenkomstens opphør.

Den som får sådan tillatelse plikter å bære de utgifter som overholdelsen av betingelsene medfører, og til å melde de overtredelser av lover og vedtekter som måtte finne sted under sammenkomsten.

§ 7. Enhver, som gir konserter, forestillinger eller annet, har for hver forestillingsdag eller aften å svare en avgift fra kr. 5,00 til kr. 100,00 efter politiets bestemmelse. Avgiften erlegges forskuddsvis og tilfaller herredskassen. Konserter, skuespill og andre forevisninger eller forestillinger etc. av almindelig art samt det som gis i veldedige øiemed eller av innenbygdsboende kan fritas for avgift. Vedkommende bekoster selv det ordensopsyn som politiet foreskriver. Kirkekonserter kommer ikke inn under bestemmelsene i nærværende paragraf.

§ 8. Overtredelser av disse vedtekter er belagt med straff, kfr. straffelovens § 339, 2. Politivedtekter vedkommende Al herred fastsatt ved kgl. resolusjon av 26 oktober 1901 bortfaller.

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger med videre av 22 mai 1875, meddeles stadfestelse på nedenstående av herredsstyret for Tysfjord herred i Nordland fylke den 9 januar og 8 mai 1922 vedtatte beslutning om politivedtekter for herredet:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forstås enhver vei, plass eller adkomst, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet 14 juli. oppløp, sammenstimling, dans, nydelse av berusende drikke, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kasting av sten, sneball eller annet, hujen, skriken og larmende adferd eller nogensomhelst fornermelig eller uanstendig optreden, hvorved de veifarende eller omkringboende forulempes, ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen), som anordner på hvilken måte den angjeldende strekning skal avsperrres. Fra mørket faller på og til det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tent løkt ved avsperringen. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakt hold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare der ved forårsakes.

Kortspill er forbudt på offentlig sted eller i dets umiddelbare nærhet.

Ved forsamling av mennesker på de forannevnte steder er de tilstedeværende forpliktet til å rette sig efter de påbud som politiet (lensmannen) gir til ordenens opretholdelse og publikums betryggelse.

§ 2. Uvøren kjøring og ridning — herunder innbefattet kjøring med sykkel og bil — er forbudt på offentlig vei, likeledes kappkjøring med hest eller sykkel.

Cykkel må, når den benyttes til ridning på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke og bremseapparat, og efter mørkets frembrudd med tent løkt foran.

Kjørende, ridende og cyklende skal vike av til høire, når de møtes. Forbipasserende bakfra skal vike tilvenstre.

Under sledeføre anbringes klokke eller bjelle på hestene, så de kan høres i tilbørlig avstand. Denne bestemmelse gjelder ikke ved begravelser.

Når cyklende møter urolig hest, skal han stige av. Cyklende skal alltid vike tilside for kjørende og gående.

Ingen må overlate hest med eller uten kjøretøi til berusede eller andre, som må antas ikke å kunne styre den.

§ 3. Hunder, som viser sig sinte eller har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem, skal vedkommende eier eller besidder holde bundet eller forsynt med forsvarelig munnkurv.

Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige. Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

14 juli. I løpetiden skal tisper av eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ingen må ha hunder med sig i kirke eller andre offentlige forsamlinger. I tettere bebyggede strøk skal eier eller besidder av hund holde den inne ved nattetid.

§ 4. På offentlig vei eller i beferdet havnegang er det forbudt å slippe olme eller folkevonde kreaturer av ethvert slag.

§ 5. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei eller plass støtende eller tilhørende gjenstander, såsom trær, stakitter, stabbestener, veistolper, grinder og lignende. Det samme gjelder offentlige lokaler, samt de til offentlige veier støtende hus, plankeverk, porter eller annet. Lovlig opsatte plakater må ikke nedrives, tilsøles eller gjøres uleselige.

§ 6. Kjelkeakning og ski- og skøiteløpning på offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbys for kortere eller lengere tid.

§ 7. Ingen må ved støierende eller utilbørlig opptreden eller på annen måte forstyrre offentlige forretninger, møter, foredrag, forestillinger eller forevisninger.

§ 8. På søn- og helligdager i tiden mellom kl. 11½ form. og kl. 1½ efterm. må skytning ikke foregå nærmere kirken enn 1½ km.

§ 9. Uten politiets tillatelse må ingen holde konserter, gate-musikk, dramatiske forestillinger, oplesning, varieté, offentlig dans, forevisning av kunster, dyr, bilder eller andre severdigheter, holde karusell, sirkus, skytebane, ringkastning, opvisning i brytning og lignende forestillinger.

Politiet skal ha adgang til alle forestillinger.

§ 10. For hver dag eller aften en forestilling gis, svares en avgift til herredskassen fra 5 til 100 kroner, efter lensmannens bestemmelse.

Avgiften betales forskuddsvis til lensmannen.

Foruten avgiften erlegges betaling til ordensopsyn, om politiet finner sådant nødvendig.

Konserter, skuespill og andre forestillinger eller lignende, som er av almindennende eller opbyggelig art, eller som gis i veldedige eller almennyttige øiemed, inngår ikke under denne bestemmelse.

§ 11. Barn under 14 år, som uten å være i følge med foresatte eller pårørende, ferdes på offentlig vei eller kai efter kl. 8 aften i vinterhalvåret 15 september—15 april, og efter kl. 10 aften den øvrige del av året, kan av politiet hjemvises eller hjembringes.

Barn, som bevislig går ærend for foreldre eller andre, er undtatt herfra.

Politiet har rett til når som helst å bortvise barn under 14 år fra kai eller annet beferdet sted, hvor det kan være utsatt for fare.

§ 12. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339,2. 14 juli.

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse — med en forandring — på en av Tromsø bystyre den 22 juni 1922 vedtatt beslutning om forandring av § 35, 4 og 5 avsnitt, i de i kongelig resolusjon av 3 januar 1912, jfr. kongelig resolusjon av 7 juni s. å. og kongelig resolusjon av 16 januar 1920, stadfestede politivedtekter for byen.

Efter den besluttede forandring skal vedtektenes § 35, 4 og 5 avsnitt, lyde således:

»Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdes ute i løpetiden.
2. Å la hunder løpe ute fra kl. 11 aften til kl. 7 morgen, når de ikke ledsager nogen.
3. Å la hunder gå løse på offentlig sted (jfr. straffelovens § 7, 1ste ledd) innen byen i tiden fra 1 mai til 15 september.
4. Å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd, hvorpå eierens navn og adresse tydelig og fullstendig er anført. Se lov av 20 august 1915 nr. 9 § 4.

Overtres foranstående bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optatt og la den selge eller drepe, hvis eieren ikke innen 3 dager, efterat han direkte eller gjennom avertissement er varslet om optagelsen, avhenter hunden og betaler de ved dens optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.»

Kongelig resolusjon

14 juli

av 14 juli.

1. Med hjemmel i midlertidig lov av 31 mars 1922 om tvungen voldgift i arbeidstvister bestemmes, at den tvist om lønningsvilkår mellom Thamshavnbanen og Thamshavnlosse- og lastearbeiderforbund som har vært under megling av kretsmeglingsmannen for Trøndelag, skal avgjøres ved voldgift i forbindelse med den i kongelig resolusjon av 7 juli 1922 omhandlede konflikt mellom Thamshavnbanen og Norsk jernbane-forbund.

- 14 juli. 2. Enhver iverksettelse eller fortsettelse av arbeidsstans i anledning av de tvistespørsmål, som voldgiften omfatter, forbys.
Dette forbud trer i kraft straks.
-

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Odda herredsstyre i Hordaland fylke under 16 mai 1922 enstemmig fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Odda herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

Punkt A i de ved kongelig resolusjon av 27 juli 1917 fastsatte fiskeriregler for Nord-Aurdal herred og for Strandefjorden i Nord-Aurdal og Vestre Slidre herreder i Opland fylke opheves fra 27 juli 1922 å regne.

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstående fiskeriregler for Bøverkind-tjernene i Ler- og Bøverdalen statsalmenning i Lom herred, Opland fylke:

- 1) Alt fiske er forbudt i vatnet og dets tilløp op til fossen ved Rusten seter i tiden fra og med 20 august til og med 31 oktober.
 - 2) Maskestørrelsen på garn og not må ikke være under 33 mm. i våt tilstand.
 - 3) Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.
 - 4) Disse regler trer i kraft straks.
-

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstående fiskeriregler for Dovre herred, Opland fylke:

§ 1. I alle heradet sine elvar og vatn, med undantak av eigdomsvatn, som ikkje ved elv eller straum står i samband med ålmenningvatn, skal det vera forbode å bruka not, sleo og ljust samt garn med mindre måskevidde millom knutane når dei er våte, enn 35 mm. Det må heller ikkje setjast stenge av noko slag, anna enn fisken fritt kan gå upp og ned i vassdraget.

§ 2. a) Follavassdraget, frå og med Harrkjønno til Hedmark fylkesgrense, er freda for all fisking frå 5 september til 10 juni.

b) For dei andre elvar og vatn er fredningstidi frå 5 september til 20 oktober.

§ 3. I Grimsa elv er alt fiske med bunden reidskap forbode, hov som hjelpreidskap undanteke.

§ 4. Undanteke frå desse reglane er Logen elv.

§ 5. Brot på desse reglar vert straffa.

§ 6. Kongelig resolusjon av 26 mai 1916 med fiskereglar for Dovre herad vert hermed sett ut av kraft.

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

I medhold av lov om piggråds anvendelse til gjerde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfestelse på den av Ål herredsstyre i møte den 28 juni 1922 fattede beslutning sålydende:

1. Inna Ål herad er det forbode å bruka piggrådgjerde:

a. Mot alle vegar med offentlig ferdsel.

b. Mot alle krytervegar.

c. I delelinor millom grannar. Er desse samde um det, kann piggråd brukast til gjerde, men ikkje i mindre høgde enn 1,25 m. over jordflata.

Til gjerde kring frugt- og kjøkenhager kan på den sida, som vender mot alfarveg eller mot granneeeigedom brukast 1 — ein — piggråd i høgdi mindst 1 m. over jordflata.

Piggråden må liggja på innsida av gjerde.

2. Til gjerde i grense mot utmark kan brukast 1 piggråd med mindste høgde på marki 1,30 m.

- 14 juli. 3. Piggrådgerde på egi innmark må ikkje vera nermare ålmannveg enn 3 m.
4. Våling av gamalt piggrådgerde må ikke vera slik, at det kjem i strid med desse reglar.
5. Bryt nokon desse reglar er dei straff skuldig.

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg innen Akershus fylke skal være fredet inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924, samt at hare innen samme fylke skal være fredet inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1928.

14 juli.

Kongelig resolusjon

av 14 juli.

1. I henhold til den gitte bemyndigelse i den vedtatte anmerkning under »Kornvarer« bestemmes, at der fra og med 1 juli d. å. og inntil videre, dog ikke lenger enn til 30 juni 1923, ikke skal opkreves toll av de itolltariffen*) under »Kornvarer« — med undtagelse av malt — nevnte vareslags, samt av de sekker, hvori disse varer innføres.

2. Den i post 1 omhandlede tollfrihet tilstås alene på betingelse av, at der av de beholdninger av tollfritt innførte varer, som forefinnes på lager, når tollene på vedkommende artikler igjen trer i kraft, blir å svare tariffmessig toll efter derom av Finans- og Tolldepartementet trufne nærmere bestemmelser, såfremt beholdningene utgjør:

For hvete	10 000 kg.
-----------	------------

» hvetemel	5 000 »
------------	---------

*) Inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 30 s. 351 flg.

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

Kongelig resolusjon av 6 juli 1917 om bemyndigelse for Finans- og Tolldepartementet til å tilstå innførsel av hel- og halvsilkestoff mot en toll av henholdsvis kr. 8,00 og kr. 4,00 opheves.

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

Efter nærmere bestemmelser truffet av Finans- og Tolldepartementet opkreves der en toll av kr. 2,50 pr. kg. av perler og stener, bestemt til innfatning.

Kongelig resolusjon

14 juli.

av 14 juli.

Lov nr. 3 av 24 mars 1922 om forandring av §§ 35 og 96 i den militære straffelov av 22 mai 1902 settes i kraft fra 15 juli 1922 å regne.

Kongelig kunngjørelse

15 juli.

om forandring av tolltariffen.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 14 juli d. å. fattet følgende beslutning:

Om tollavgifter, der straks trer i kraft.

E.

Elektriske apparater og ledninger Min. Maks.

e. kabler og andre ledninger:

1. isolerte, med eller uten omfletning, om-spinning o. l. 1 kg. 0,50 2,00
2. andre, derunder isolerte blyompressede kabler med eller uten armering for nedlegning i jord eller vann 1 kg. fri 50 pct. a. v.

Anm. Tolldepartementet kan tilstå tollfrihet for kabler eller

15 juli. ledninger som ikke er gjenstand for innenlandsk tilvirkning.

g. isolatorer, alle slags:	Min.	Maks.
3. andre isolatorer	1 kg. 0,06	0,24

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 15 juli 1922.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger,
kst.

1917

14 septbr.

Kongelig resolusjon

av 14 september.

I medhold av §§ 1 og 2 i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum bestemmes, at Drammen kommune efter beslutning av magistrat og formannskap skal kunne kreve avstått moterstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen byens grenser på de i ovennevnte lov av 25 mai 1917 forøvrig fastsatte betingelser.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.